Pražce - Brontosauři

```
        E                                                    A
1. Máš na patách kus dehtu, to od pražců, cos' šlapal tmou,
         F#mi                                                  E
   jak vydech' jsi si, když jsi nechal všechno špatný za sebou,
                                        A
   ta špína cesty posvátnou má vlastně tvář,
       F#mi                                                   E
   proti všem špínám, cos' tam nechal, svítí nad ní svatozář.
         E
R: Jdou nocí a pražce se houpaj'
   a do kopců stoupaj', maj' měsíce stín,
                             A
   maj' naruby snad život svůj,
               E
   jak děti chtěj' si hrát.
2. Tam smáli se ti všichni, tady si tě každej ctí,
   snad proto, že jsi jeden z nich, jeden z nich, a každej to ví,
   a možná umíš s lasem anebo vařit dobrej čaj,
   ta hra má jméno "člověk", tak ji nezkaž, jdi a hraj.
R:
```